

[Rasmussen (Gylling).]

medfører tillige den glædelige Begivenhed, at Staten kan spare ved, at Hvedehøsten tegner, som den gør.

En tidligere Taler har til Handelsministeren rettet en Henvendelse, som jeg gerne vil understrege. Det er Spørgsmaalet om Kartoffelmelet. Der er i Øjeblikket uhyre mange Kartoffler tilovers, som Svinene nu skal have; samtidig vil Menneskene gerne have Kartoffelmel, og da Svinene hellere vil have Bygmel, end Menneskene, saa kunde man maaske faa det Forhold ordnet saaledes, at hver fik det, som de har mest Brug for og mest Lyst til; det vilde være en stor Fordel.

Med Disse Bemærkninger kan jeg anbefale Forslaget til hurtig Vedtagelse.

Einer Jørgensen: Ved Behandlingen af det foreliggende Forslag fra Landbrugsministeren om Afgift paa Hvede og Hvedemel til Nedbringelse af Rugbrødspriserne vil det grundlæggende Synspunkt, som gælder for os Nationalsocialister i alle vigtige sociale Anliggender, til Dels blive bragt til Anvendelse.

Vort principielle Standpunkt til Spørgsmaalet om det arbejdende Folks Forsyning med Livsformødenheder er nemlig dette: Der maa gennem Statsmagtens Medvirken drages Omsorg for, at Folket ikke alene tildeles Rationer, men, hvad der er ulige vigtigere, sørges for, at den jævne Befolkning ogsaa er i Stand til at købe de fastsatte Rationer.

Landbrugsministeren forudsatte i sin Forelæggelsestale, at vi skønmæssigt kunde regne med en Hvedeavl paa 90 000 t. Saafremt dette bliver Tilfældet, vil Statstilskuddet til Ordningens Opretholdelse dale med ca. 5½ Mill. Kr. Saafremt Hvedehøsten imidlertid skulde blive noget større, vil Statstilskuddet til Rugbrødet blive endnu mindre. Ved den nuværende Ordning koster et 4 kg. Rugbrød 1 Kr. 21 Øre, hvilket vil sige, at Staten yder et Tilskud paa 54 Øre til hvert Rugbrød for at holde Rugbrødsprisen i et nogenlunde antageligt Prisniveau. Men jeg gør opmærksom paa, at Situationen i Dag er den, at til Trods for den forholdsvis lave Rugbrødspris er der Tusinder af Mennesker i vort Land, som smaasulter, hvad ikke mindst de nylig offentliggjorte Beretninger om Tuberkulosis tiltagende Haardhed bærer Vidnesbyrd om.

De kommende Hvedemelsrationer vil efter god demokratisk Skik blive fordelt

ligeligt til hver dansk Borger, men der er betydelig Forskel paa, i hvor stor Udstrækning det er muligt for enhver Landsmand at udnytte sin Ration. Forudsætter man, at alle opbruger den fulde Ration, saa sker der jo det gamle, at hvad Staten giver med den ene Haand, det tager den til Dels med den anden; ogsaa her rammes — som overalt ved den indirekte Beskatning — de smaa, men børnerige Familier haardest.

Vi Nationalsocialister gør os til Talsmænd for, at Statens Bidrag forhøjes, saaledes at Hvedeaafgiften bliver mindre eller helst helt bortfalder. Nedsættelsen af Hvedeaafgiften eller dens Bortfald vil naturligvis komme til at betyde, at Hvedemelet og Hvedebrødet bliver billigere. Vi maa gaa imod den almindelige Tendens til at betragte Fordelings- og Prisspørgsmaal afgjort paa en retfærdig og ligelig Maade, naar blot der gennemføres en tilsyneladende ensartet Rationering. Hvedeprisen maa nedsættes, saaledes at ikke mindst Forsørgere med store Forsørgerbyrder faar en rimelig Lejlighed til at forsyne Familien med dette Næringsmiddel. Thi Hvedemelet er jo ikke bare et Luksusprodukt, men et Næringsmiddel, der ikke blot er et vigtigt Fødemiddel, men det har ogsaa en meget stor psykologisk Værdi, at Hvedebrødet kan staa paa Fattigmands Bord og ikke blot være en Luksussspise for bestemte Udsnit af Befolkningen.

Man skal endvidere være opmærksom paa, at der er Tusinder af Mennesker i Landdistrikterne, som paa Grund af Brændselsituationen er afskaaret fra selv at bage deres Finbrød. Husmænd, Landarbejdere, Skovarbejdere disponerer i Dag over saa smaa Pengemidler, at de maa tage Hensyn til selv det allermindste Beløb i Husholdningen. Navnlig de to sidste Grupper af Arbejdere danner efterhaanden et sørgeligt tilbageliggende Stadium i Lønudviklingen, og mange af dem frister en kummerlig Tilværelse. Disse Mennesker vil i stor Udstrækning være henvist til at forsyne sig med færdiglavet Hvedebrød, hvilket yderligere indskrænker deres Muligheder for at faa en ligelig Andel i Hvedehøsten. I saa Henseende ved jeg fra min egen Forretning, at der rundt om i Landet i Dag, over en Maaned efter den ekstra Tildeling Hvedemel, ligger uafhøst Mel i Købmandsforretningerne, Mel, som ikke er afhøstet, fordi de paagældende Familieforsørgere ikke har haft Midler tilovers dertil.

Angaaende Rugbrødsprisen vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger.